

عنوان مقاله:

تحلیل عناصر روایی در باب سوم بوستان

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 8، شماره 25 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور.

فرناز رضایی - دانش آموخته ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

یکی از راهای شناخت ادبیات سنتی فارسی، بررسی آن با شیوه های علمی جدید و اعمال تحلیل ساختارگرایانه بر روی متون روایی است. ساختارگرایان قواعدی برای تشریح آثار نویسندگان ارایه نموده اند، که جنبه های زیباشناختی یک اثر را معرفی میکند و آن را در مقام مقایسه با سایر آثار قرار میدهد و ضمن تسهیل نقد و ارزشیابی اثر، میزان توانمندی خالق آن را نیز معلوم میسازد. پژوهش حاضر سعی بر آن داشته است که پس از طرح مباحث نظری مربوط به ادبیات داستانی و معرفی هر یک از عناصر داستان، با بررسی و تحلیل عناصر روایی و توصیف اجزای سازنده ی حکایت های باب سوم بوستان سعدی به کشف الگوهای ساختاری این اثر نیز نایل شود بخش عمده های که در این باب، عنوان حکایت به خود گرفته است دارای دو شخصیت با یک واسطه است و اغلب گفت گوهای آن نتیجه و پیام حکایت را در خود دارد، به همین دلیل است که سعدی چندان به شخصیت و شخصیت پرداززی نمیپردازد. تعدادی از حکایت های وی فاقد پایانبندی است. شگرد دیگر شاعر، در به کارگیری راوی و آغاز روایت داستان هاست. از مجموع بیست حکایت باب سوم در نوزده فقره ی آن راوی، سوم شخص (دانای کل) است. بوستان سعدی باعث تصفیه و تزکیه ی روح آدمی و عبرتآموزی انسان است که آن را از نتایج اخلاقی و اجتماعی داستانهایش میتوان دریافت

کلمات کلیدی:

سعدی، باب سوم بوستان، ساختارگرایی، عناصر داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753274>

